

Duminica

2 Sam 13

¹După aceea, iată ce s-a întâmplat. Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă, numită Tamar; și Amnon, fiul lui David, a iubit-o.

²Amnon era atât de chinuit din această pricină, încât a căzut bolnav după sora sa Tamar; căci era fecioară, și-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva.

³Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David. Și Ionadab era un om foarte șiret.

⁴El i-a zis: "Pentru ce te usuci din zi în zi, tu, fiul împăratului? Nu vrei să-mi spui?" Amnon i-a răspuns: "Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu Absalom."

⁵Ionadab i-a zis: "Culcă-te în pat, și fă-te bolnav. Când va veni tatăl tău să te vadă, să-i spui: 'Dă voie surorii mele Tamar, să vină să-mi dea să mănânc; să-mi pregătească sub ochii mei o mâncare, ca s-o văd și s-o iau din mâna ei.'"

⁶Amnon s-a culcat și s-a făcut bolnav. Împăratul a venit să-l vadă, și Amnon a zis împăratului: "Te rog, să vină soru-mea Tamar să facă două turte sub ochii mei și să le mănânc din mâna ei."

⁷David a trimis să spună Tamarei înăuntrul odăilor ei: "Du-te în casa fratelui tău Amnon, și pregătește-i o mâncare."

⁸Tamar s-a dus în casa fratelui ei Amnon, care era culcat. A luat plămădeală, a frământat-o, a pregătit turte înaintea lui, și le-a copt;

⁹luând apoi tigaia, le-a răsturnat înaintea lui." Dar Amnon n-a vrut să mănânce. El a zis: "Scoateți pe toată lumea afară." Și toată lumea a ieșit afară de la el.

¹⁰Atunci Amnon a zis Tamarei: "Adu-mi mâncarea în odaie, și s-o mănânc din mâna ta." Tamar a luat turtele pe care le făcuse, și le-a dus fratelui său Amnon, în odaie.

¹¹Pe când i le dădea ea să le mănânce, el a apucat-o și i-a zis: "Vino, soro, și culcă-te cu mine."

¹²Ea i-a răspuns: "Nu, frate, nu mă necinsti, căci nu se face așa în Israel; nu face mișelia aceasta.

¹³Unde mă voi duce eu cu rușinea mea? Și tu vei trece drept un mișel în Israel. Acum, vorbește, te rog, împăratului, și nu se va împotrivi să fiu a ta."

¹⁴Dar el n-a vrut s-o asculte; a silit-o, a necinstit-o și s-a culcat cu ea.

¹⁵Apoi Amnon a urât-o foarte mult, mai mult decât o iubise. Și i-a zis: "Scoală-te, și du-te!"

¹⁶Ea i-a răspuns: "Nu mai mări răul pe care l-ai făcut, izgonindu-mă."

¹⁷El n-a vrut s-o asculte și, chemând băiatul care-i slujea, a zis: "Izgonește de la mine pe femeia aceasta, scoate-o afară, și încuie ușa după ea!"

¹⁸Ea avea o rochie pestriță; căci aceasta era haina pe care o purtau fetele împăratului, câtă vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos-o afară, și a încuiat ușa după ea.

¹⁹Tamar și-a presărat cenușă pe cap, și și-a sfâșiat haina pestriță; a pus mâna în cap, și a plecat țipând.

²⁰Fratele ei Absalom, i-a zis: "A stat fratele tău Amnon cu tine? Acum, soro, taci, căci este fratele tău; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta." Și Tamar, nemângâiată, a locuit în casa fratelui ei Absalom.

²¹Împăratul David a aflat toate aceste lucruri, și s-a mâniat foarte tare.

²²Absalom n-a vorbit nici bine nici rău cu Amnon; dar a început să-l urască, pentru că necinstise pe sora sa Tamar.

²³După doi ani, pe când Absalom avea tunsul oilor la Baal-Hațor, lângă Efraim, a poftit pe toți fiii împăratului.

²⁴Absalom s-a dus la împărat, și a zis: "Iată, robul tău are tunsul oilor; să vină împăratul și slujitorii lui la robul tău."

²⁵Și împăratul a zis lui Absalom: "Nu, fiule, nu vom veni toți, ca să nu-ți fie greu." Absalom a stăruit de el; dar împăratul n-a vrut să se ducă, și l-a binecuvântat.

²⁶Absalom a zis: "Dă voie măcar fratelui meu Amnon să vină cu noi." Împăratul i-a răspuns: "Pentru ce să vină el cu tine?"

²⁷În urma stăruințelor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă cu el pe Amnon și toți fiii săi.

²⁸Absalom a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: "Luați seama când se va înveseli inima lui Amnon de vin, și când vă voi zice: 'Loviți pe Amnon!' atunci să-l omorâți; să nu vă temeți de nimic: oare nu vă poruncesc eu? Fiți tari, și arătați-vă oameni de inimă!"

²⁹Slujitorii lui Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. Și toți fiii împăratului s-au sculat, au încălecat fiecare pe catărul lui, și au fugit.

³⁰Pe când erau pe drum, a ajuns zvonul la David că Absalom, a ucis pe toții fiii împăratului, și că n-a mai rămas nici unul din ei.

³¹Împăratul s-a sculat, și-a rupt hainele, și s-a culcat pe pământ, și toți slujitorii lui stăteau acolo cu hainele sfâșiate.

³²Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a luat cuvântul și a zis: "Să nu creadă domnul meu că toți tinerii, fiii împăratului, au fost uciși, căci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei hotărâri a lui Absalom, din ziua când Amnon a necinstit pe sora sa Tamar.

³³Să nu se mai muncească dar împăratul, domnul meu, cu gândul că toți fiii împăratului au murit, căci numai Amnon a murit.

³⁴Absalom a fugit. Și tânărul pus de strajă a ridicat ochii și s-a uitat. Și iată că o mare ceată venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte.

³⁵Ionadab a zis împăratului: "Iată că vin fiii împăratului! Astfel se adeverește ce spunea robul tău".

³⁶Pe când isprăvea el vorba, iată că fiii împăratului au venit. Au ridicat glasul, și au plâns; și împăratul și toți slujitorii lui au plâns mult.

³⁷Absalom fugise, și s-a dus la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Gheșurului. Și David jelea în fiecare zi pe fiul său.

³⁸Absalom a stat trei ani la Gheșur, unde se dusese, după ce fugise.

³⁹Împăratul David a încetat să mai urmărească pe Absalom, căci se mângâiasse de moartea lui Amnon.

Luni

Galateni 5:22

²²Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia,

Col 3,12-14

¹²Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.

¹³Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.

¹⁴Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.

Marti

Marcu 1,40.41

⁴⁰A venit la El un lepros, care s-a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga și-I zicea: "Dacă vrei, poți să mă curățești."

⁴¹Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mâna, S-a atins de el, și i-a zis: "Da, voiesc, fii curățit!"

Marcu 6,34

³⁴Când a ieșit din corabie, Isus a văzut mult norod; și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-aveau păstor; și a început să-i învețe multe lucruri.

Miercuri

Luca 19,41.44

⁴¹Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea,

⁴⁴te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată."

Mat 26,37.38

³⁷A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să Se întristeze și să se mâhnească foarte tare.

³⁸Isus le-a zis atunci: "Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici, și vegheați împreună cu Mine."

Marcu 3,5

⁵Atunci, rotindu-Și privirile cu mânie peste ei, și mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: "Întinde-ți mâna!" El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă

Marcu 8,12

¹²Isus a suspinat adânc în duhul Său, și a zis: "Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn."

Marcu 11,15.16

¹⁵Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei.

¹⁶Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu.

Joi

Ioan 16,20-24

²⁰Adevărat, adevărat vă spun că, voi veți plânge și, vă veți târgui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

²¹Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a

născut un om pe lume.

²²Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.

²³În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat, vă spun că, orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.

²⁴Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.